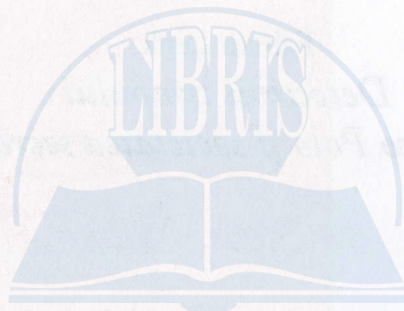
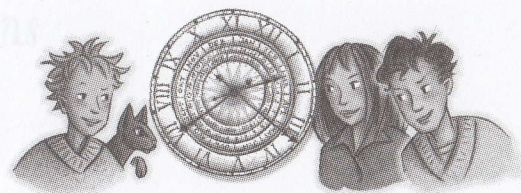

Fabian Lenk

Detectivii timpului

Volumul 5

Marco Polo și societatea secretă

Cu ilustrații de Almud Kunert

Editura Ravensburger

Traducător: Șerban Busuioc
Redactor: Elena-Anca Coman
Tehnoredactor: Elena Băluță

ISBN 978-606-8549-98-9

Fabian Lenk
Die Zeitdetektive
Marco Polo und der Geheimbund

© 2008 Ravensburger Buchverlag Otto Maier GmbH
Copertă și ilustrații: Almud Kunert

© Mediadocs Publishing, 2016, pentru prezenta ediție

Cuprins

Dubii serioase	9
Caravanseraul	20
Furtuna	38
Stăpânul leoparzilor	51
Târgul de sclavi	64
Capcana	74
Vânători nocturni	84
Vinul otrăvit	99
O vizită nedorită	107
Poarta neagră	113
Societatea secretă	125
Temnița	131
Lănțișorul de aur	142
Pur și simplu neprețuită	157
Marco Polo: negustor și aventurier	160
Glosar	165

Kim, Julian, Leon și Kija - Detectivii timpului

Agera Kim, istețul Julian, atletul Leon și enigmatica pisicuță egipteană Kija sunt patru prieteni care împărtășesc un secret...

Ei dețin cheia de la vechea bibliotecă a mănăstirii benedictine Sfântul Bartolomeu. În acest sălaș al cărților este ascunsă uimitoarea dimensiune spațio-temporală „Tempus”, prin care se poate călători în trecut. Tempus pulsează în ritmul timpului. Există mii de uși, în spatele cărora se derulează câte un an din istoria omenirii. De exemplu, pătrunzând prin aceste uși, prietenii noștri ajung să viziteze Roma antică sau Egiptul de pe vremea faraonilor. Din timpul faraonilor provine și pisica Kija, pe care cei trei prieteni au luat-o cu ei în prezent, din prima lor aventură.

De fiecare dată când cei trei prieteni vor să afle ceva interesant despre o anumită epocă sau vor

să investigheze un caz suspect petrecut în trecut, călătoresc acolo cu ajutorul dimensiunii Tempus.

Tot Tempus îi aduce pe călători înapoi în prezent. Tot ce trebuie să facă Julian, Leon și Kim este să se întoarcă în locul unde au aterizat în trecut. De acolo ei pot reveni în epoca lor.

Chiar și atunci când călătoria în timp a celor patru prieteni durează mai multe zile, în prezent nu se scurge nicio secundă și nimeni nu poate bănuși în ce călătorie secretă s-au mai aventurat detectivii timpului...

Dubii serioase

Ochii lui Tebelmann sclipiră.

– Dragii mei, zise el ceremonios, astăzi vom încheia ultima zi de școală cu ceva special, ne vom uita la câteva diapozitive.

Câțiva elevi căscară. Ceilalți din clasă începură să se agite. După acea oră începea vacanța de vară, iar, mintal, elevii erau deja pe marginea piscinei, pregătiți să plonjeze.

Tebelmann ridică mâinile pentru a i liniști pe elevi.

– Liniște! ceru el. Vă promit că va fi o oră foarte distractivă și interesantă. Ne vom ocupa în cele ce urmează de un explorator vestit.

Profesorul făcu o pauză pentru suspans.

Leon, Kim și Julian se uitară unii la alții. La cine se referea oare profesorul?

– E cumva vorba de *Columb*? întrebă Julian.

– Nu chiar! strigă Tebelmann. În orice caz, Columb e cu siguranță demn de mai mult decât câteva diapozitive. Nu, dragii mei, astăzi vom învăța despre Marco Polo.

În clasă se auziră din nou șoaapte.

– Cine mai e și ăsta? vru cineva să știe.

Tebelmann făcu o grimasă de durere și apăsă pe un buton de pe proiector. Pe peretele alb de lângă tablă apăru imaginea unui bărbat încruntat, cu o privire severă, barbă lungă și neagră, frunte pe care apăruseră riduri de îngrijorare, ochi limpezi care priveau fix și nas ascuțit.

– Iată-l, el e Marco Polo! îl prezintă Tebelmann pe domnul din imagine. Așa i-a pictat un artist portretul. Marco Polo a fost un aventurier, un călător și un explorator cum puțini s-au mai văzut pe lume.

Julian îi făcu semn cu ochiul lui Kim, iar fata ridică degetul mare în semn că înțelesese. Un explorator neînfricat... firește c-o interesa. Se părea că și lui Leon îi fusese trezit interesul. Acesta asculta cuvintele profesorului pur și simplu hipnotizat.

– În anul 1271, la doar șaptesprezece ani, Marco Polo pleacă din Veneția într-o călătorie deosebit

de periculoasă. Acesta, împreună cu tatăl și cu unchiul său, o apucă pe *Drumul Mătăsii*, până ajunge în imperiul mongol condus de *Kublai Khan*. În total, călătoria durează douăzeci și patru de ani, înainte ca...

– Așa mult? o luă gura pe dinainte pe Kim.

– Da, ai auzit bine, răspunse profesorul și apăsă din nou pe un buton. Pe perete apăru o hartă pe care era desenat *Drumul Mătăsii*. Dar a meritat. Marco Polo se întoarce nu doar foarte bogat, ci scrie și cel mai cunoscut jurnal de călătorie din istorie, care conține descrieri ale unor țărâmurii până atunci complet necunoscute. Marco Polo dă acestui jurnal titlul de *Descrierea lumii*.

Tebelmann arată spre hartă.

– Marco Polo acoperă o distanță fenomenală. Și nici întâmplările de pe parcursul călătoriei nu sunt mai prejos.

– Ce-i *Drumul Mătăsii*? întrebă Leon.

– A, da, scuzați, spuse Tebelmann. N-aveți de unde să știți asta. În Evul Mediu, *Drumul Mătăsii* lega țările de la Marea Mediterană de China. Pe acest drum se transportau aur, nestemate, mirodenii, dar mai ales mătase – de aici și numele. *Drumul*

avea mii de kilometri și ducea prin deșerturi fierbinți, văi mlăștinoase și piscuri înghețate. Și, la fiecare colț, stăteau la pândă bandiți. Ascultați la mine, pe vremea aceea, cine o apuca pe Drumul Mătăsii risca mult, chiar și viața. Dar cine reușea să se întoarcă acasă devenea adesea un om înstărit.

Încetul cu încetul, profesorul reușise să le trezească interesul tuturor elevilor, arătându-le numeroase poze și hărți cu locurile unde poposiseră Marco Polo.

Un sfert de oră mai târziu, se ridică în picioare Vanessa, colega de bancă a lui Kim, și zise:

– Asta chiar n-a fost așa!

Tebelmann rămase ca trăsnit.

– Ce-ai zis?

Toate privirile se îndreptară spre Vanessa, care se făcu roșie ca racul.

– Marco Polo a fost un trădător, spuse Vanessa, fără vreo urmă de emoție în voce.

Leon își ținu respirația.

– Vanessa se cam joacă cu focul, îi șopti el lui Julian.

Colegul său de bancă dădu din cap.

– Și cum ai ajuns tu la concluzia asta, Vanessa? Întrebă profesorul.

Fata dădu din umeri.

– Mi-a zis tata, iar el știe istorie și spuse că Marco Polo nu a ajuns niciodată până la Kublai Khan! În jurnalul lui sunt multe neconcordanțe.

În clasă, discuțiile se aprinseră cât ai clipi. Tebelmann reuși doar cu greu să facă liniște în sală.

– Cunoscut aceste obiecții, firește, strigă el. Câțiva istorici susțin că Marco Polo a născocit cel puțin unele părți din poveste. Dar există și mulți cercetători care îl cred, iar eu mă număr printre ei. De ce ar fi născocit și scris povestea? În acele vremuri, aproape nimeni nu știa să citească. De acord, în China deja se tipăreau cărți, dar tiparnița devine populară în Europa de-abia cu două secole mai târziu. Vreau să spun că Marco Polo nu ar fi câștigat cine știe ce sume de bani născocind acele fapte.

Tebelmann continuă să-l apere pe Marco Polo cu înflăcărare, așa că ultima oră de istorie deveni și mai distractivă.

Mai târziu, Kim, Leon și Julian continuară să discute despre celebrul explorator în timp ce se plimbau prin Siebenthann, frumosul lor oraș.

– Chiar sunt curios să aflu dacă Marco Polo chiar a născocit totul, spuse Leon.